

Tohle je pro Sofinku velká událost. Stráví celý týden u prababičky na vesnici. Sofinka se těší, ale zároveň má trochu obavu. U prababičky je všechno úplně jiné než doma u rodičů. Její chaloupka má jen malá okna, takže uvnitř bývá šero. A někdy i zima.

Prababička topí v kamnech dřevem.
Je však už stará a často ji bolí záda,
někdy se jí topit nechce. Raději si
oblékne svetr. „Nebudeme topit
pro nic za nic,“ říkává prababička.

Večer před odjezdem leží Sofinka v posteli a nemůže usnout. Představuje si, co všechno budou s prababičkou dělat. Tak třeba: Budou spolu vařit ve starých hrncích.

Budou vytrhávat plevel ze záhonů
na zahrádce. Budou krmit slepice
a králíky, které prababička chová.
Budou sbírat šišky v lese.
Budou chodit na nákup do jediného
malého obchodu ve vesnici.

Ale nejvíc se Sofinka těší na to,
že budou chodit k místnímu rybníku.
Na hrázi tam rostou veliké stromy,
ve kterých se prohání veverky
a všelijací ptáci. Prababička říká,
že je dobré posedět si tam ve stínu.
S tím Sofinka úplně nesouhlasí.

Raději pobíhá kolem,
pozoruje červené ploštice
a klacíkem odhrnuje
žabinec na hladině.

Do pokoje opatrně vchází maminka a diví se:
„Ty ještě nespíš?“

„Nemůžu usnout,“ přiznává Sofinka.

Maminka si sedne k Sofince na kraj
postele: „Máš z něčeho strach?“ ptá se.
„Nechce se ti k prababičce?“

„Nemám strach,“ skoro vykřikne Sofinka,
„chce se mi tam.“ Po chvíli však dodá:
„Ale i nechce.“

„Já vím,“ chápe maminka. „Prababička
je už hodně stará. Když jsem k ní jezdila
já jako malá holka, měla chaloupku čistou
a uklizenou. To ještě žil i pradědeček.
Je dobře, že u ní chvíli budeš, dokud ještě
může. Víš co? Zazpívám ti jednu písničku,
aby se ti lépe usínalo.“

„Jenom jednu?“

Maminka už dávno odešla, ale Sofinka dál nemůže usnout. Myslí tentokrát na to, co maminka řekla: „... dokud ještě může.“ Co tím asi myslela? Sofinka přemýšlí tak usilovně, až z toho usne. A zdá se jí, že je u prababičky a hrají spolu hru, při které se hází kostkou a figurka může opustit domeček, až když padne šestka. Prababičce padla trojka a říká: „Já nemůžu.“ Aha, pomyslí si Sofinka i ve snu, to je ono. Sama pak hodí šestku a prababička ve snu říká: „Já nemůžu, ale ty můžeš.“